

יחידה 103/2
גמ' הניא ורע"צ

Handwritten initials/signature

לזכרו של אורי אילן, העלם
היקר שבדל בחיק הקיבוץ.

לא בגדתי - כאותיות עופרת לוחטות באש צורבות המלים את בשר לבנו,

נוקבות עד תהום, ותמיהה פלאית בלבנו על רחשי לבו של העלם אורי: הפרש מחשבת האנ

האמת - לא בגדתי - הוא אומר להוריש אמת זו ליקיריו - -

בנשימה עצורה אבו מתיחדים עם אורי בדיוצו, בתאו האפל בכלא, ומלויים

אחר ברטט עת שורר הוא וטורה מן הסיבין של המזון, גמו ידיו את החבל שיבתק

פתיל חייו. מאליהן געצמות עיגי בו בתדהמה - ונדמה לחוש בתנועות ידיו, באצבעותיו

הרותחות - במאצו העליון למסור את האמת שבלבו - לא בגדתי...

והאמת מתמסרת לבו - לא רק להוריו, לחבריו - לכלבו בישראל, מתמסרת

ויורדת לעמקי שבכי הצפס, רחמים אבו בנו אין ישותו יכלה בוערת) באמת - לא בגדתי,

מן הרגע שהוא מחליט לשים יד בצפסו, - האמת של אורי הופכת לירושה דוֹחֶזֶת

לבו, המלשטת חיי האמת - אורי מאותת אחרוני סימני החיים, על פטת הצינ

הנקובה האותיות העבריות וכל נקב נקב ונדאיב - דאבתו של אורי, לאחר

שסבור כי חבריו לשבי אינם עוד בחיים, כל מאמציו האל-אנשטיים אין לצבציה

האמת שבלבו, שלא בגו, ותפוש כלו האמת - ש"ממני לא יוציאן מלת בגידה"

מנצח הוא את פחד המות בלבו - וטורח ברגעיו האחרונים להבטיח שמלוח האמת

לא בגדתי יגיעו עדינו - כלום בחש העלם המעובה אורי, בהורישו לבו את האמת

שבלבו - לא בגדתי, כלום ידע שאת כלבו הוא מעלה בקדושתו?

מרחפת דמותו של אורי אילן לבגד עיגי, ואצי חשה בו בעלם היקר הזה -

את סמל דמותם של בנינו, את ששכלבו במלחמת השחרור, את אלה שאנו משכלים

בעמדנו על נפשנו יום-יום בגבולות ארצנו - לידן, אורי אראה מחדש את עלי

בפי, את עלי ראת חבריו בכל אתר ואתר, בנקודותינו - אתה אורי בשבי, בכלא,

ואחיקך בשדה הקטל - על האמת שבלב הם נופלים - על האמת בתקומת עמנו.

כאובה ונרגשת אבי מבחמת את עצמנו - הדם הטהור הזורם בעורקי

בנינו, דמם הוא של אבותינו מאז ימי הקדם, עת חיינו כבני חורין על

אדמתנו, עת ידענו ללחום בה על האמת שבלבנו, זהו הדם של בני הצביאים

שקמו לעמנו על האדמה הזו, כאשר חיינו בה חיי עבודה ויצירה, חיי הרוח

שלנו.

בתוך חיק העבודה גדל לנו העלם אורי, כחבריו הרבים - בהם התברכנו -

זו הנחמה לנו, ההורים השכולים, זוהי הערובה לקיומו של ישראל החפשי בארצו.

י"א ת"א - 2/2

2 י"ג ת"א, ירושלים